

komne Erklæringer ment det rigtigt ikke straks at indføre den danske Lovgivnings Regler om Kildeartbeskatning for ikke at forøge Vanskelighederne ved Foretagelsen af den første Ligning efter dansk Ret.

Til § 3.

Da Sogneudvalgene til sin Tid, naar Sammenlægningen af de dem underlagte Kommuner er fuldbyrdet, skal overtage Hvervet som Sogneraad for den sammenlagte Sognekommune, maa det anses for heldigt, at de allerede nu kommer til at fungere som Ligningsmyndighed. Denne Anskuelse har ogsaa fundet Støtte i de modtagne Erklæringer.

Til § 4.

De i det øvrige Kongerige gældende Frister for Fremsættelse af Klager over Ligningen og for dennes Foretagelse har man været nødsaget til at ændre som Følge af, at Fristen for Indgivelse af Selvangivelse i de sønderjydske Landsdele er blevet udskudt indtil den 1. Marts 1921.

Til § 5.

Efter denne Bestemmelse bliver Reglerne om Skat til Erhvervskommunen ganske de samme som dem, der er gældende i det øvrige Kongerige for Skatteaaret 1921—22.

Til § 6.

Gennem denne Bestemmelse sættes med de fornødne mindre Ændringer Bestemmelserne i Lov Nr. 106 vedrørende Ansættelse til Skat til Erhvervskommunen m. v. af 29. April 1913 i Kraft i de sønderjydske Landsdele.

Til §§ 9—12.

Disse Bestemmelser svarer ganske til Bestemmelserne i §§ 8, 11, 12 og 13 i midlertidig Lov Nr. 62 af 1. Marts 1920.

Til § 13.

Efter denne Bestemmelse er det Meningen at lade den tidligere i Landsdelene opkrævede Grund- og Bygningsskat afløse af kommunal Ejendomsskyld efter danske Regler fra 1. Juli 1921 at regne, det Tidspunkt, fra hvilket det er Tanken ogsaa at lade Ejendomsskylden til Staten opkræve.

Da Grund- og Bygningsskatten hviler paa et ret forældet Grundlag, har man dog villet give Kommunerne Adgang til, saafremt de maatte ønske det, i Stedet for Grund- og Bygningsskat at opkræve kommunal Ejendomsskyld med tilbagevir-

kende Kraft allerede fra 1. April 1921, jfr. herom Lovforslagets § 17. Af Hensyn til Kommunernes Økonomi har man paa den anden Side ikke ment det rigtigt helt at afskære dem fra at opkræve Grund- og Bygningsskat paa samme Maade som hidtil i April Kvartal 1921, saafremt de maatte foretrække dette, fremfor at afvente Ejendomsskyldvurderingernes Tilendebringelse.

Til § 14.

Bestemmelsen svarer med enkelte mindre Ændringer, som Forholdene har gjort nødvendige, til § 24 i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903.

Til § 15.

Reglerne i denne Paragraf er opstillede for i nogen Grad at bevare det tidligere gældende Forhold mellem personlige Skatter paa den ene Side og Skatter paa fast Ejendom paa den anden, samt for at fastsætte passende Grænser for Størrelsen af den Skatteudskrivning, Kommunerne uden Samtykke fra højere Myndighed vil kunne foretage. Da det følger af selve Forholdets Natur, at man ikke ved Overgangen fra én Skatteordning til en anden har kunnet gøre Brug af de i det øvrige Kongerige gældende Regler om Størrelsen af de Beløb, der vil kunne udskrives, har man været henvist til at benytte Skatteudskrivningen i Skatteaaret 1920—21 som Grænse for, hvad der uden Amtsraadets (Kredsdagens) Samtykke vil kunne udskrives i Flækkerne og Landkommunerne i Skatteaaret 1921—22.

Til § 17.

Der henvises til Bemærkningerne ovenfor til § 13.

Til § 18.

Bestemmelserne om Optrævning af Grunderhvervsskat for Skatteaaret 1921—22 var ikke optaget i det af Indenrigsministeriet oprindeligt udarbejdede Udkast til det foreliggende Lovforslag.

Da Haderslev Kredsdag, Aabenraa og Sønderborg Kredsudvalg og Tønder Amtsraad med Tilslutning af de paagældende Amter indtrængende har henstillet, at en saadan Bestemmelse af Hensyn til Skattens økonomiske Betydning for Amtskommunerne blev optaget i Lovforslaget, har Ministeriet ment det rettest at efterkomme denne Henstilling. Bestemmelsen om, at Overdragelser, der er paabegyndte før Skatteaarets Udløb, men ikke endelig be-